

Til § 92

Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal have en andel på 2/5 og amtskommunen en andel på 1/5 af dødsboskatten og af mellempriodeskatten, når der foretages afsluttende skatteansættelse. Københavns og Frederiksberg kommuner anses for såvel kommune som amtskommune.

Forordningsbestemmelsen afløser den nuværende bestemmelse i personskattelovens § 17, hvorefter kommunen får 1/3 af dødsboskatten, mens amtskommunen ikke får andel deri. Såvel den ændrede fordelingsnøgle som tilføjelsen af mellempriodeskatten skyldes forslaget om, at mellemprioden ikke som hidtil skal omfattes af personbeskatningsregler, men skal beskattes efter tilsvarende regler som boperioden, dvs. med en 50 pct.s proportional-skat. Forslaget indebærer, at der ikke ændres på den provenumæssige fordeling i forhold til kommunerne.

I *stk. 2* foreslås den gældende fordelingsregel i personskattelovens § 17 videreført for så vidt angår de foreløbigt betalte skatter, der efter § 12, *stk. 1*, anses for den endelige skattebetaling vedrørende mellemprioden.

Det foreslås endvidere i *stk. 3*, at udgifterne til udbetaling af negativ skat efter § 31 fordeles på samme måde som dødsboskatten.

Efter den gældende regel i kildeskattelovens § 31, *stk. 3, 3. pkt.*, skal fordelingen foretages efter regler, der fastsættes af skatteministeren. Bemyndigelsen er udnyttet ved § 15, *stk. 2, 1. pkt.*, i bekendtgørelse nr. 80 af 14. februar 1991, der svarer til fordelingsreglen i personskattelovens § 17.

Det foreslås i *stk. 4*, at kommunens og amtskommunens andel af dødsboskatten og mellempriodeskatten afregnes af staten den 1. december i året efter det kalenderår, hvori boet afsluttes.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i kildeskattelovens § 64, *stk. 2*, men er tilpasset efter, at bobeskatningsperioden fremover ikke opdeles i indkomstår, jf. § 19, *stk. 2*.

Til afsnit IX, kapitel 20

Kapitlet indeholder strafbestemmelser.

Til § 93

Der foreslås kun selvstændig kriminalisering af enkelte forhold, idet strafbestemmelsen suppleres strafbestemmelserne i boafgiftslovens kapitel 10 (manglende indgivelse af boopgørelser) og skattekontrollovens afsnit III.

Der foreslås i *stk. 1, nr. 1*, bødestraf for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger samt fortælse mv. med hensyn til spørgsmålet, om et dødsbo er skattefritaget efter § 6 eller ej.

Der foreslås endvidere i *stk. 1, nr. 2*, bødestraf for den, der undlader at indsende den særlige boopgørelse i begrænset skattepligtige boer, jf. § 57, *stk. 1*. Bestemmelsen anses for nødvendig, fordi disse boopgørelser ikke omfattes af boafgiftsloven og dermed heller ikke af dennes strafbestemmelser.

Der foreslås endvidere i *stk. 2-4* bestemmelser om bødestraf i forskrifter udstedt i medfør af loven, om skærpet straf ved forset til skatteunddragelse og om bødeansvar for juridiske personer. Bestemmelserne svarer til de tilsvarende bestemmelser i skatte- og afgiftslovgivningen i øvrigt.

Til §§ 94 og 95

Det foreslås, at straffesager efter denne lov kan afgøres administrativt, hvis det skønnes, at overtrædelserne ikke vil medføre højere straf end bøde.

Det foreslås endvidere, at den pågældende ved administrativ behandling af straffesager vejledes om, at vedkommende, som mulig straffansvarlig, ikke har pligt til at udtale sig om dette forhold.

Det foreslås desuden, at ransagning i sager om overtrædelse af lovens bestemmelser kan anvendes i samme omfang som i sager, der kan medføre frihedsstraf.

Bestemmelserne svarer til den gældende administrative praksis på skattekontrolområdet, jf. også skattekontrollovens § 19, *stk. 1. § 94, stk. 2*, er udformet under hensyntagen til anklagemyndighedens struktur, således som den er fastsat ved lov nr. 385 af 20. maj 1992 om ændring af retsplejeloven.

Til afsnit X, kapitel 21

I § 96 foreslås samlet en række definitioner på begreber, der anvendes generelt i denne lov, men hvis indhold ikke kan anses for alment bekendt. Begreber, der kun har relevans i særlige situationer eller i enkelte bestemmelser eller kapitler i denne lov, er derimod defineret på det sted, hvor de finder anvendelse.

Stk. 1 rummer definitionen på begrebet udlodning i denne lov. Det foreslås, at alle afståelser fra et bo til en efterlevende ægtefælle, arvinger og legatarer skal anses for udlodninger i skattemæssig henseende. Forslaget udgør en fravigelse af den i praksis hidtil anvendte terminologi, idet der i et vist omfang har været sondret mellem på den ene side udlæg og på den anden side arvingskøb.